EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 24.6.2013
COM(2013) 438 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI,

ar ko novērtē progresu, par kuru Itālija paziņojusi Komisijai un Padomei attiecībā uz apmaksājamās papildnodevas atgūšanu no piena ražotājiem par laikposmiem no 1995./1996. gada līdz 2001./2002. gadam

KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI,

ar ko novērtē progresu, par kuru Itālija paziņojusi Komisijai un Padomei attiecībā uz apmaksājamās papildnodevas atgūšanu no piena ražotājiem par laikposmiem no 1995./1996. gada līdz 2001./2002. gadam

(atbilstīgi Padomes Lēmuma 2003/530/EK 3. pantam)

Šis novērtējuma ziņojums ir sagatavots saskaņā ar 3. pantu Padomes 2003. gada 16. jūlija Lēmumā 2003/530/EK par tā atbalsta savietojamību ar kopējo tirgu, kuru Itālijas Republika gatavojas piešķirt tās piena ražotājiem, saskaņā ar kuru kompetentās Itālijas iestādes iesniedz ikgadējo ziņojumu Padomei un Komisijai, ar ko novērtē progresu attiecībā uz apmaksājamās papildnodevas atgūšanu no ražotājiem par laikposmiem no 1995./1996. gada līdz 2001./2002. gadam. Šajā ziņojumā izklāstīts Itālijas iestāžu iesniegtā progresa ziņojuma 2011. gadam Komisijas novērtējums attiecībā uz prasījumu piedziņu, kas noteikti ar Padomes Lēmumu Nr. 2003/530/EK, kā arī uz prasījumu piedziņu, kas nav noteikti ar minēto lēmumu.

Saskaņā ar minētā lēmuma 1. pantu atbalsts, ko Itālijas Republika piešķīrusi, samaksājot Savienībai summu, kura tai pienākas no piena ražotājiem kā laikposmā no 1995./1996. gada līdz 2001./2002. gadam uzliktā papildnodeva par pienu, un atļaujot šiem ražotājiem vairāku gadu gaitā nomaksāt parādu atlikta maksājuma veidā, nepiemērojot procentu likmi, izņēmuma kārtā ir uzskatāms par saderīgu ar kopējo tirgu, ja

– ražotāji parādu atmaksā pilnībā, katru gadu veicot vienādas iemaksas, un

– atmaksāšanas periods, kas sākas 2004. gada 1. janvārī, nepārsniedz 14 gadus.

Saskaņā ar minētā lēmuma 2. pantu atbalstu piešķir ar nosacījumu, ka Itālija paziņo ELVGF papildnodevas kopējo summu par attiecīgajiem laikposmiem un nesamaksāto parādu trīs vienādu gada iemaksu veidā atskaita no ELVGF finansētajiem izdevumiem attiecīgi par 2003. gada novembri, 2004. gada novembri un 2005. gada novembri.

Itālija, nosūtot 2003. gada 26. augusta vēstuli, pienācīgi paziņoja papildnodevas kopējo summu par attiecīgajiem laikposmiem.

Atlikušais nesamaksātais parāds tika pienācīgi atskaitīts no ELVGF finansētajiem izdevumiem par 2003., 2004. un 2005. gada novembri.

Lēmuma 3. pantā noteikts, ka Itālijas kompetentajām iestādēm ik gadu Padomei un Komisijai jāziņo par progresu, kas panākts, no ražotājiem atgūstot laikposmā no 1995./1996. līdz 2001./2002. tirdzniecības gadam uzliktās papildnodevas summu.

Saskaņā ar šo noteikumu Itālijas iestādes ar *AGEA* 2012. gada 5. novembra vēstuli iesniedza Komisijai astoto ziņojumu par 2011. gada daļas maksājumu.

Nodevas maksāšana saskaņā ar 2003. gada maksājumu shēmu

No reģistrētajiem 22 893 ražotājiem, kuri kopā patlaban ir parādā nodevu par septiņiem laikposmiem, uz ko attiecas Padomes lēmums, bet kuri pirms galīgā sprieduma pasludināšanas ir saņēmuši valsts tiesu rīkojumus par maksājuma apturēšanu, 15 431 ražotājs izvēlējās maksāt saskaņā ar maksājumu shēmu. Ja ražotājs izvēlas maksāt saskaņā ar maksājumu shēmu, viņam jāizbeidz uzsāktā tiesvedība. Turklāt, ja kaut viena gada iemaksa netiek veikta, ražotājiem tiek liegta iespēja turpināt maksājumus saskaņā ar shēmu un no viņiem tiek piedzīta visa piekritīgā summa ar uzkrātajiem procentiem.

15 431 līdzdalīgais ražotājs 2004. gadā pirms pirmā maksājuma veikšanas bija parādā aptuveni 345 miljonus euro, kas atbilst apmēram vienai ceturtdaļai no ražotāju nesamaksāto nodevu kopējās summas. Tāpēc šķiet, ka lielākā daļa ražotāju, kuri piegādes bija pārsnieguši mazākā apjomā, izvēlējās maksāt saskaņā ar shēmu. Turpretim ražotāji, kuru individuālie piegādes pārsniegumi bija lielāki (aptuveni 8000 ražotāju, no kuriem pieprasīts 1 miljards euro, kas atbilst nesamaksātajai nodevai par septiņiem laikposmiem), izvēlējās nepiedalīties maksājumu shēmā. Tomēr jāpiemin, ka Itālijas iestādes 2011. gadā ir saņēmušas aptuveni 53 jaunus pieteikumus maksāšanai ar atsevišķām iemaksām, kas atbilst apmēram 1,2 miljoniem euro.

Līdz 2011. gada 31. decembrim 11 296 ražotājiem bija jāveic astotais maksājums, kura kopējā summa bija 24 339 082,69 euro. Itālijas iestāžu veiktās pārbaudes liecina, ka 11 153 ražotāji 2011. gadā kopumā ir pienācīgi samaksājuši 23 919 444,43 euro. Tas nozīmē, ka 98 % ražotāju, veicot astoto iemaksu, ir laikus samaksājuši 98,3 % nodevas summas. Iepriekš, proti, veicot pirmo, otro, trešo, ceturto, piekto, sesto un septīto iemaksu, laikus tika samaksāti attiecīgi 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 %, 96,2 % un 90,5 % piekritīgās summas. Tāpēc kopējā nodevas summa, kas iekasēta pirmajās astoņās iemaksās, ir aptuveni 200 miljoni euro (aptuveni 98 % kopējās piekritīgās summas).

Lai gan minētie skaitļi nepārprotami liecina par līdzdalīgo ražotāju centieniem izpildīt saistības, Komisija uzskata, ka pēcpārbaudes, kas veiktas gadījumos, kad maksājums nav reģistrēts noteiktajā termiņā, ir galvenais rādītājs tam, cik lielā mērā iestādes ir apņēmušās nodrošināt maksājumu shēmas nosacījumu pareizu ievērošanu un gādāt par maksājamās nodevas pilnīgu iekasēšanu.

Attiecībā uz astoto iemaksu nav konstatēti maksājumi par atlikušajiem 143 ražotājiem 419 638,26 euro apmērā.

Septītās iemaksas laikposmā 604 ražotāji nebija veikuši maksājumus, kas 2010. gada beigās veidoja 2 291 279,38 euro. Kā liecina no Itālijas iestādēm saņemtā informācija, centrālās iestādes par visiem šiem gadījumiem ir paziņojušas attiecīgajām reģionālajām iestādēm, lai panāktu visas piekritīgās summas samaksu ar procentu likmi ārpus maksājumu shēmas.

Vēlāk tika konstatēts, ka no 604 ražotājiem, par kuriem sākotnēji tika domāts, ka tie nav veikuši maksājumus, tikai 59 patiesībā nebija samaksājuši. Tā rezultātā šiem ražotājiem tika atcelta iespēja maksāt ar atsevišķām iemaksām un tika sāktas piespiedu piedziņas procedūras.

Saimniecības, kurām atcelta iespēja maksāt ar atsevišķām iemaksām

Astoņu gadu laikā no 2003. gada atsevišķu iemaksu maksāšanas shēmas sākuma 457 saimniecībām ir atceltas tiesības maksāt ar atsevišķām iemaksām, sadalot parāda summu 17 304 432,75 euro daļās, no kuras 3 928 355,38 euro tika samaksāti ar atsevišķām iemaksām pirms tiesību atcelšanas.

Pēc atcelšanas tika atgūti 1 936 037,85 euro un kopējā 307 saimniecību atlikusī parāda summa ir 11 460 765,30 euro.

Šie skaitļi liecina, ka Itālijas varas iestāžu centieni attiecīgo maksājumu iekasēšanā nav apmierinoši. Turklāt piena ražotājiem bija jāatsakās no tiesvedības Itālijas tiesās, lai iegūtu tiesības izmantot atsevišķu iemaksu maksāšanas shēmu. Ņemot vērā šo faktu, līdzekļi nav atgūti, visticamāk, nevis tiesvedības ilguma dēļ, bet gan tādēļ, ka Itālijas varas iestādes nespēj efektīvi atgūt šīs summas.

Valsts atbalsta ietekme

Komisija 2012. gada 11. janvārī nolēma sākt formālu izmeklēšanas procesu[1] saskaņā ar 4. panta 4. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai[2], saistībā ar 2010. gada 29. decembra Itālijas *decreto-legge* Nr. 225, ko ar grozījumiem pārveidoja par 2011. gada 26. februāra Likumu Nr. 10 un ar ko līdz 2011. gada 30. jūnijam pagarināja maksājumu termiņu nodevām par 1995./1996. līdz 2001./2002. tirdzniecības gadu, kuras saskaņā ar 2003. gada maksājumu shēmu, kas apstiprināta ar Padomes Lēmumu Nr. 2003/530/EK, principā bija jāsamaksā līdz 2010. gada 31. decembrim (sk. 2. panta 12.k punktu). Šāds termiņa pagarinājums ir uzskatāms par Padomes atļautā atbalsta nepareizu izmantošanu atbilstoši Padomes Lēmuma Nr. 2003/530/EK 1. panta pirmajam ievilkumam, saskaņā ar kuru iemaksas veicamas katru gadu, un tādējādi uzskatāms par jaunu valsts atbalstu, kas ir nelikumīgs Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) apakšpunkta nozīmē.

Nenomaksātā nodeva, kas nav iekļauta 2003. gada atsevišķo iemaksu shēmā vai 2009. gada nodevu atmaksas sistēmā

Jau minēts, ka salīdzinoši maz tika izmantota 2003. gada iemaksu shēma un 2009. gada nodevu atmaksas sistēma (ar procentu likmi, kas līdzvērtīga Savienības bāzes likmei, to palielinot par vairākiem procentu punktiem) attiecībā uz reģistrēto nodevas apjomu. Kopējā nodevu summa, kas tika reģistrēta 2003. un 2009. gada shēmās, ir 432 miljoni euro, savukārt aptuveni trīs ceturtdaļas no kopējās nesamaksātās nodevu summas par laikposmu no 1995./1996. līdz 2008./2009. gadam (atbilst 1,831 miljardiem euro) nav ietvertas maksājumu shēmās. Lielākā nodevas daļa, uz kuru neattiecas 2003. un 2009. gada maksājumu shēmas, tiek apstrīdēta Itālijas tiesās. Kopējā ārpus maksājumu shēmām iekasētā nodevas summa līdz šim ir 205 miljoni euro (no 1,831 miljardiem euro, kas ir kopējā apmaksājamā nodeva).

Iepriekšējos novērtējuma ziņojumos, ko Komisija iesniedza Padomei, bija izteikts viedoklis, ka Itālijas sagatavotajos gada ziņojumos būtu konkrēti jāapraksta situācija ar ieilgušo tiesvedību, kas uzsākta saistībā ar attiecīgajiem septiņiem laikposmiem, un jāsniedz sīkākas

[1] OV C 37, 10.2.2012., 30. lpp

[2] OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

ziņas, apstiprinot to ražotāju maksājumus, kuru iebildumi pret maksājumiem tikuši noraidīti. Ja šādas informācijas nav, Komisija nespēj pienācīgi uzraudzīt progresu, kas panākts, iekasējot maksājumu shēmā neiekļauto nodevas daļu.

Komisija atzinīgi novērtēja informāciju, kas iekļauta Itālijas varas iestāžu iesniegtajā ziņojumā par astoto maksājumu attiecībā uz pašreizējo nodevas apmaksas situāciju.

Tomēr Itālijas varas iestāžu sniegtie skaitļi norāda, ka ir panākts nenozīmīgs progress, iekasējot ar likumu noteikto nodevu. Nodevas summas, ko tiesa apstrīdējusi, bet apstiprinājusi, vai par kurām notiek tiesas process, bet nav izdots apturēšanas rīkojums, ir aptuveni 764 miljoni euro. Faktiski iekasētais ar likumu noteikto nodevu apjoms ir aptuveni 81 miljons euro un vēl nesamaksātais apjoms ir 683 miljoni euro. Attiecībā uz Padomes lēmumā paredzēto laikposmu ir redzams, ka faktiski ir iekasēti tikai aptuveni 11 % no pieprasītās un patlaban ar likumu noteiktās summas. Tāds pats procentuālais apjoms ir novērots attiecībā uz visu laikposmu no 1995./1996. līdz 2008./2009. gadam.

Komisija izsaka lielu nožēlu par tās nodevas daļas lēno iekasēšanu, kas nav iekļauta 2003. gada maksājumu shēmā un 2009. gada nodevu atmaksas sistēmā. Lēnais progress saistīts gan ar tiesvedības procesa ilgumu, gan arī ar to summu ieilgušo atgūšanu, attiecībā uz kurām tiesvedība ir izbeigta (pēc veiksmīgām tiesas prāvām iekasēti tikai aptuveni 34 miljoni euro no 372 miljoniem euro). Turklāt skaitļi, kas ataino tās nodevas daļas iekasēšanu, kura faktiski nekad nav tikusi apstrīdēta un tādēļ ir nekavējoties jāatgūst, atspoguļo faktiskā iekasēšanas procesa trūkumus (piena kvotas periodā no 1995./1996. līdz 2001./2002. gadam aptuveni 25 miljoni euro no nodevas 76 miljonu euro apmērā, kas nekad nav tikusi apstrīdēta, vēl joprojām nav iekasēti, tādējādi neiekasētās nodevas maksājums ir nokavēts par vairāk nekā 10 gadiem). Tā kā nav veikts pamatīgs izvērtējums, rodas jautājums par nolaidību pienākumu pildīšanas laikā.

Komisija ir turpinājusi cieši sekot atgūšanas procesam Itālijā, jo īpaši attiecībā uz tās nodevas daļas atgūšanu, uz kuru neattiecas maksājumu shēma. Komisijas dienesti vairākkārt ir izteikuši savus apsvērumus (tai skaitā negatīvas piezīmes) Itālijas iestādēm un pieprasījuši detalizētu informāciju par dažādiem aspektiem, kas attiecas uz piena nodevas atgūšanu un Itālijas varas iestāžu attieksmi pret ieilgušām tiesas prāvām Itālijas tiesās.

Secinājums

Komisija uzskata, ka progress, ko Itālijas iestādes panākušas, atgūstot piekritīgo summu no ražotājiem, kuri izvēlējušies maksāt saskaņā ar maksājumu shēmu, ko Padome 2003. gadā apstiprināja attiecībā uz laikposmiem no 1995./1996. līdz 2001./2002. gadam, liecina par pienācīgu pārvaldību.

Attiecībā uz maksājumu shēmās neietvertajām nodevas summām, par kurām uzsākta tiesvedība Itālijas tiesās, Komisija novērtējuma ziņojumos, kas iesniegti Padomei 2010., 2011. un 2012. gadā, jau ir izteikusi neapmierinātību ar ļoti lēno piena kvotu nodevas atgūšanas progresu un pauž uzskatu, ka nodevas atgūšanas process ir būtiski jāuzlabo.

Itālijas iestāžu ziņojumā par astoto maksājumu sniegtā informācija liecina, ka, neraugoties uz dažiem uzlabojumiem, attiecībā uz maksājumu shēmās neietverto nodevu iekasēšanu nav gūti

jauni ievērojami panākumi un ES tiesību aktu efektivitāte šajā gadījumā ne tuvu nav nodrošināta, jo ļoti ilgā laikposmā nav atmaksāta tik ievērojama nodevas summa.